

podana w mE zmniejszała się ze 0,66 na 0,41 czyli o 38% w porównaniu do kontroli. Siła peptyczna soku z 328 jednostek w grupie kontrolnej podwyższała się na 425 jedn., tj. o 30%.

Na podstawie dotychczasowych badań stwierdzić można, że występowanie doświadczalnych wrzodów trawiennych u szczurów przebywających w obniżonym ciśnieniu ulega bardzo znacznemu zahamowaniu. Jest to zasadniczo zgodne z wynikami u ludzi zamieszkałych w okolicach wysokogórskich, mimo istniejących tam dodatkowych czynników, mogących zmieniać wpływ zmniejszonego ciśnienia. Jeszcze bardziej złożone warunki występują w przypadku lotników, którzy poddani są często np. silnemu napięciu psychicznemu, bodźcom akustycznym, szybkim zmianom ciśnienia itp., co również w znacznym stopniu zmieniać może reakcję na samo obniżone ciśnienie.

Obecnie prowadzimy nasze badania na zwierzętach, przebywających w innym zakresie ciśnień oraz ze stosowaniem kompensacji tlenowej.

F. BOLECHOWSKI, M. MAZUR, H. ŁUKASIAK

BADANIA NAD WPŁYWEM NIEKTÓRYCH LEKÓW MOCZOPĘDNYCH NA OBRAZ ELEKTROFORETYCZNY BIAŁEK SUROWICY KRWI KRÓLIKÓW

Z I Kliniki Chorób Wewnętrznych Pomorskiej A. M.
Z Zakładu Farmakologii Pomorskiej A. M. w Szczecinie

Działanie odpećniające metyloksantyn na białka i koloidy tkankowe skłoniło nas do przebadania wpływu niektórych leków moczopędnych na obraz elektroforetyczny białek surowicy krwi.

Doświadczenia przeprowadzono na królikach, którym podawano do żyły brzeżnej ucha, kofeinę, teobrominę, teofilinę, a dla porównania również eufilinę. Z metaloorganicznych połączeń rtęci stosowano diluwit.

Krew do badań pobierano z serca, pierwszy raz dla ustalenia normy, a następnie po 15, 60 i 120 min. od chwili podania leków. Zwierzęta podzielono na grupy po 5 sztuk, dla każdego rodzaju leków.

Dla orientacyjnego ustalenia ogólnego poziomu białek oznaczano wskaźnik refrakcji surowicy krwi za pomocą refraktometru zanurzeniowego (Zeiss) w ciepłocie 20°C.

Badania elektroforetyczne przeprowadzono przy zastosowaniu elektroforezy bibułowej. Ekstynkcję eluatów poszczególnych frakcji białkowych odczytywano na fotometrze Pulfricha z przystawką fotoelektryczną.

W wyniku przeprowadzonych doświadczeń stwierdzono w zakresie refrakcji surowicy początkowo nieznaczny wzrost (po 15 minutach) dla wszystkich leków, a po 120 minutach nieznaczne obniżenie wskaźnika dla diluwitu i teobrominy.

Poziom albumin wykazywał obniżenie wartości odsetkowych po podaniu kofeiny i teobrominy. Nie stwierdzono natomiast większych zmian w stosunku do normy w 120 minut po podaniu teofiliny, eufiliny i diluwitu.

Większe odchylenia odsetkowe obserwowano w ramach frakcji globulinowych. Stwierdzono wzrost frakcji α_1 -globulin po podaniu kofeiny i diluwitu, co uwidoczniło się szczególnie silnie w 60 minut po podaniu leków.

Stwierdziliśmy znaczny wzrost ilości odsetkowej α_2 -globulin już po 15 minutach od chwili podania teofiliny i diluwitu. Teobromina spowodowała stopniowy wzrost wartości frakcji α_2 i po 120 minutach osiągnął on najwyższy poziom. Po podaniu kofeiny obserwowano stałe obniżenie wartości odsetkowej globulin.

W zakresie frakcji β -globulin stwierdziliśmy znaczny wzrost zarówno po kofeinie, teobrominie jak i diluwicie. Po podaniu teofiliny najwyższe wartości zanotowano po 60 minutach od jej podania, zaś po 120 minutach poziom obniżył się nieco w stosunku do normy.

W zakresie frakcji γ -globulin obserwowano wzrost poziomu wartości odsetkowych w 15 minut od chwili podania kofeiny, diluwitu i eufiliny, a tylko nieznaczny po teobrominie.

S. BRUTKOWSKI, M. MISHKIN, H. E. ROSVOLD

WPŁYW USZKODZEŃ ORBITALNEJ I GRZBIETOWO-BOCZNEJ CZĘŚCI OKOLICY CZOŁOWEJ NA HAMULCOWE ODRUCHY WARUNKOWE U MAŁP

National Institute of Mental Health, Bethesda, USA

Kierownik: prof. H. E. Rosvold

Poprzednie prace wykonane zarówno na psach jak i na małpach wykazały, że reakcje odroczone są silnie zaburzone po uszkodzeniach okolicy grzbietowo-bocznej płata czołowego, a nie są zaburzone po uszkodzeniach okolicy orbitalnej.

Co się tyczy innego rodzaju zaburzenia obserwowanego zarówno u psów jak u małp po uszkodzeniach czołowych, mianowicie rozhamowania ha-